

בעהית"ש. ה' כסלו התש"ע.

89-12-1/ע'

לְאָסִיר מַכְשּׁוֹל

הנני להביע את צעריו לרבים, על מעשיו ומעלליו של ה' יובל כהן מנתיבות, אשר לפि העדויות הרבות שקיבלה בכתבים נאמנים מרוב העיר ומגולי המומחים בניקור בדורנו, וכן מראשי מחלוקת הקשרות הארץ, ורבני המושבים באזור, אשר מעידים בגודלם על מעשים אשר לא יעשו רח"ל, תיצלנה אזנים ממשוע.

וגם ספר השחיטה והניקור החימני והמורקאי שכח, אין בואמת ולא מסורת, רק הבל ורעות רוח. וכבר כתוב הרמב"ם ז"ל באגרת לבני תימן על דבר האיש שאמר על עצמו שהוא משיח, וכמעט שהמית אסור נראה על כל היהודים שם, אילמלא השתדלותו הנחרצת של הנשר הגדל ובני הרמב"ם ע"ה. ומתוך שעין במעשו של אותו האיש, הסיק שהוא חולה בנפשו ואין בואמת, והוסיף דמה שאמרתם שחיבר ספר, מה בכך, שככל מי שמשקר בפיו, יctors בקולמוסו. והגם שהדפיס הסכמות, בראש ספרו, כבר השמייעוני הקלה מרב גדול וחשוב שאומר שלא היו דברים מעולם, וגם אם אכן יש רבנים שהסכימו, מסתמא שלא ראו כל החומר, ובזדאי לא ידעו מה המעשים אשר לא יעשו במתן כשרות בדרך לא נכונה, ואני סמכתי על גдолיו המנוקרים שמכחישים דבריו. ועל כל רבני האזור ההוא, ועל צבאים הרוב הראשי של ע"ת נתיבות שליט"א.

ואשר על כן אין לסתוק על איש זה כלל ועיקר, ולא על ספרו הנויל, עד שיקבל עלייו דרכי תשובה כהלכה.

וגם שיקבל לפועל לפי הוראות הרבנות הראשית לישראל.

ועיניינו ליה תלויות צופיות עד שייחנו ויאיר חשבינו באור ובשמחה בב"א.

המצפה לישועת ה' ברוחמים על עמו ועל נחלת אבותינו.

שלמה משה עמר
שלמה משה עמר

הראשון לציון הרב הראשי לישראל

